

HƯ KHÔNG

*Hư không ai biết bến bờ
Gió trăng ai biết hững hờ với ai
Cường quyền những tưởng bỗng lai
Hảo huyền, điên đảo, tranh tài bến mê
Cỏ cây hoa lá nã nê
Xương đồi, núi thịt, ê chề sắc thân
Vua quan, ác bá dự phần
Giàu nghèo, thiện ác, khó phân chánh tà
Quý vương, ma giáo, gần xa
Thì nhau tạo nghiệp, tưởng là siêu nhân
Thì nhau xây dựng mộ phần
Cung đài, điện ngọc, cho dân điều tàn
Vô thường giờ khắc tiêu tan
Biết đâu địa ngục niết bàn là đâu
Nhấp nhô trong những biển sâu
Chúng sinh ngụp lặn như nhau khác gì
Phàm phu vốn sẵn sân, si
Nhờn nhờ biển lửa, làm chi hơi người
Ta bà tận sức vẽ vờ
Điều ngoa, lừa lọc, cho đời loạn ly
Mau mau tỉnh thức tức thì
Mà đem trần cấu, chuyển về vô dư
Tánh không, tự giác, tự tu
Sát na vô niệm, như như hiện tiền*

Quận Cam ngày 2 tháng 8 năm 2006

Dương thanh Phong